

w całym kraju panuje jednak w dalszym ciągu silne rozgoryczenie w stosunku do Finlandii.-

Ub. tydzień upłynął pod znakiem ważnych obrad Najwyższej Rady Sowieckiej w Moskwie. Pierwsze zebranie plenarne w toku obecnej wojny odbyło się na Kremlu w lipcu 1942 r., gdy zostało ratyfikowane przymierze z W. Brytanią. Formalnie byłoby wystarczające zatwierdzenie układu przez prezydium jednak z uwagi na wielką doniosłość układu, został on ratyfikowany na plenum. Wówczas jednak zebranie odbyło się w atmosferze niespokojnego wy-czekiwania na wiszącą w powietrzu letnią ofensywę niem. Sojusz był uważany jedynie za środek uzyskania w jaknajkrótszym czasie stworzenia drugiego frontu przez sojuszników. Obecnie zebranie odbyło się pod znakiem przeświadczenia o zbliżającym się zwycięstwie. Łoże dyplomatyczne były przepełnione, w plenarnym zebraniu obu Izb uczestniczyły też liczne delegatki, wiele z nich w swych narod. strejach wschodnich. Generałowie byli przeważnie nieobecni, zwracała tylko uwagę obecność Budienne-go. Stalin przybył na salę w mundurze marszałkowskim, ale bez żadnego ceremoniału, mimo tego został powitany długą owacją. W wyczerpującym sprawozdaniu na temat zmiany konstytucji sowieckiej Mołotow zaznaczył, że jednak wprowadzenie jej w życie nie może odbywać się nagle, lecz stopniowo ze względu na dalekie konsekwencje przyznania poszczególnym republikom autonomii. Mołotow zaznaczył, że uprawnienia autonomiczne muszą być jednak wykonywane zgodnie z interesami Związku Sowiec. jako całości i żadna decyzja, którejkolwiek z republik nie może tych interesów naruszać.

W dziedzinie polityki zagr. głównym motywem rozszerzenia kompetencji poszczególnych republik było przeświadczenie, że zwłaszcza w dziedzinie kulturalnej i gosp. lepiej otrafiać one same zabezpieczyć